

پښتو ترجمه:
مجلس تراجم
(دعوت اسلامي)

د حضرت سيدنا عثمان غني مزار (جنت البقيع، مدينة منوره)

شيخ طريقت، اديب آهليست، باني دعوت اسلامي، حضرت علامه مولانا ابو يلال
محمد الياس عطار قادري رضي
دامت بركاتهم العالیه

کراماتِ عثمانِ غنی

د شیخ طریقت امیر اہلسنت، بانی دعوتِ اسلامی حضرت علامہ، مولانا،
ابو بلال محمد الیاس عطار قادری، رضوی دَامَتْ بَرَکَاتُہُمُ الْعَالِیَہ د بیان
دا رسالہ ”کرامات عثمان غنی“ پہ اردو ژبه کتب لیکلي شوي ده.

مجلس تراجم (دعوتِ اسلامي) د دې رسالې په آسانه پښتو ژبه کتب د
وس مناسب ترجمه کولو کوشش کړې دي. که چرې په دې ترجمه کتب څه
غلطي يا کمې، زياتې او مومئ نو ستاسو په خدمت کتب عرض دې څه
مجلس تراجم ته خبر اوکړئ او د ثواب حقدار جوړ شئ.

پېشکش: مجلس تراجم دعوتِ اسلامي

برائے رابطہ:

عالمی مدنی مرکز فیضانِ مدینہ محلہ سوداگران
پرانی سبزی منڈی، باب المدینہ کراچی، پاکستان

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 1262

Email: ✉ translation@dawateislami.net

فهرست

1	گراماتِ عثمانِ غني
1	د دُرُود شريف فضيلت
1	عجيبه معذوره
3	گنيّت و الْقابات
4	دوه ځله ئي جَنّت په ييعه واخستو
6	۹۵۰ اوسنان او پنځوس آسونه
7	د خير د کارونو د پاره عطيات [يعني چنده] جمع کول سُنّت دي
9	د عثمان غني اِيّباغ رَسول
10	په خوراک کښ مِثالي سادگي
11	هميشه به ئي روژې نيولي
12	د لرگو گيډې ئي راغستي وو او راروان وو!
13 نوزه به دا خوشووم چه هيرې شم
14	د آخِرْت فِکَر په زړه کښ نَور پيدا کوي
16	د بي وسو مددگار دې زمونږه نبي
18	حَسَنَين کريمين ئي څوکي کوله
21	په ايمان خاتمه
22	د بدنظري ورته معلومه شوه
23	په سترگو کښ ويلي کړي سيکه
24	سترگي به ئي د اور نه ډکي کړې شي
25	د گرامت تعريف
26	د خپل قبر د ځاي خبر ئي ورکړو!
27	د شهادت نه پس غيبي آواز
28	د خخيدو په وخت کښ د فرښتو گنډه
29	گستاخه ځناور توتي توتي کړو
30	صِدِّيق اکبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ مَدَنِي آپريشن اوکړو
33	د لاس ورکولو ۱۴ مَدَنِي گلونه

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

گراماتِ عثمانِ غني¹ (او نورِ حكايات)

شیطان که هر خومره ناراستی درو لي خو تاسو دا رساله پوره اولو لي
إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى ستاسو په زړه کښ به د صحابه ډیر محبت پیدا شي.

د دُرود شریف فضیلت

د مګې مدینې د سردار صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ د بَرکت نه ډک فرمان دې:
”اے خلقو! بیشکه د قیامت په ورځ به د هغې د یرو او حساب
کتاب نه زر نجات موندونکې هغه کس وي چا چه په تاسو کښ په
ما باندې په دُنیا کښ په کثرت سره دُرود شریف لوستلي وي.“

(الفردوس بمأثور الخطاب ج ۵، ص ۲۷۷ حدیث ۸۱۷۵)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

عجیبه معذوره

د حضرت سیدنا أَبُو قِلابه رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ بیان دې چه ما د شام په
مُلک کښ یو سړې اولیدو چه هغه ساعت په ساعت دا خبره کوله

¹ دا بیان امیرِ اَهلِ سُنَّت وَا جَمَاعَة رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ د تبلیغِ قُرْآن و سُنَّت د عالمگیر غیر سیاسي تحریک
د عَوْتِ اِسْلَامِي په عالمي مَدَنِي مرکز فیضانِ مدینه (باب المدینه) کراچئ کښ کیدونکي
(۲۰ ذوالحِجَّة الحرام ۱۴۲۹ هـ، ۲۰۰۸ ع) د سُنَّتو ډکه اجتماع کښ فرمائیلې وو، چه هغه د ترمیم
او اضافې سره چاپ کړې شو. مجلسِ مکتَبَةُ الْمَدِیْنَةِ

فرمانِ مُصطفیٰ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چہ یہ ما یو غل درود شریف اولوستو اللہ عَزَّوَجَلَّ بہ پہ ہغہ
لس رحمتونہ نازل فرمائی. (مُسْلِم)

چہ: ”هائے افسوس! زما د پاره جَهَنَّم دې.“ زہ پاخیدم او د هغه خوا ته ورغلم، چہ او مې لیدو نو حیران پاتې شوم ځکه چہ د هغه دواړه لاس او بڼې کټ شوي وو، په دواړو سترگو ږوند وو او په زمکه پر مخې پروت وو او ساعت په ساعت ئې هُم دا وئیل: ”هائے افسوس! زما د پاره جَهَنَّم دې“. ما د هغه نه تپوس اوکړو: اے سرپه! ته ولې او په څه وجه دا خبره کوې؟ هغه اووئیل: اے سرپه زما د حال تپوس مه کوہ، زہ په هغه بد نصیبو کښن یم کوم چہ د امیر المؤمنین حضرت سیدنا عثمان غنی رَحْمَةُ اللہِ تَعَالٰی عَلَیْہِ د شهید کولو د پاره د هغوئې رَحْمَةُ اللہِ تَعَالٰی عَلَیْہِ کور ته داخل شوي وو، زہ چہ کله توره په لاس هغوئې ته نزدې شوم نو د هغوئې بي بي محترمې رَحْمَةُ اللہِ تَعَالٰی عَلَیْہَا زہ په زوره زوره رتل شروع کړم نو زہ غُصَّه شوم او بي بي صاحبہ رَحْمَةُ اللہِ تَعَالٰی عَلَیْہَا مې یو پړق اووهله! په دې باندې حضرت سیدنا عثمان غنی رَحْمَةُ اللہِ تَعَالٰی عَلَیْہِ ما ته داسې ښیرې اوکړې: ”اللہ تَعَالٰی د ستا دواړه لاسونه او دواړه بڼې کټ کړي، تا د ږوند کړي او تا د جَهَنَّم ته غوزار کړي.“ اے سرپه! د امیر المؤمنین رَحْمَةُ اللہِ تَعَالٰی عَلَیْہِ جلالی مخ ته مې چہ اوکتل او د هغوئې دا قهرژنې ښیرې مې چہ واوریدې نو د یرې نه مې د بدن وینسته نیغ اودریدل او په رییدو رییدو د هغه ځای نه او تنبیتدم. [تراوسه پورې] د امیر المؤمنین رَحْمَةُ اللہِ تَعَالٰی عَلَیْہِ په څلورو ښیرو کښن درې ښیرو خو زہ وهلې یم، ته ما وینې چہ زما

فَرَمَانِ مُصْطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: کوم کس چہ پہ ما درود پاک لوستل ھیر کړل
هغه دَ جَنَّت لاره ھیره کړه. (طبرانی)

دواړه لاسونه او دواړه بڼې کټ شوي دي او په سترگو ھم ږوند شوې
یم، آه! اوس صرف څلورمه دُعا يعني زما جَهَنَّم ته داخلیدل باقي پاتې
دي. (الرِّیَاضُ النَّصْرَةُ لِمَجِّدِ النَّبَرِيِّ ج ۳ ص ۴۱)

دو جہاں میں دشمن عثمان، ذلیل و خوار ہے

بعد مرنے کے عذابِ نار کا حقدار ہے

دُشمن د عثمان دواړو جہانو کښن ذلیل و خوار دې

پس د مرگه د عذابِ جَهَنَّم حقدار دې

کُنِيتَ وَالْقَابَات

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! ۱۸ ذُ الْحِجَّةِ الحرام ۳۵ سنِ هجري کښ
د اللّٰه غني جَلَّ جَلَالُهُ د خوږ نبي صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم جلیل القدر صحابي عثمان
غني رَضِیَ اللّٰهُ تَعَالٰی عَنْہُ په ډیر زیات مظلوميّت سره شهید کړې شو. هغوئي
رَضِیَ اللّٰهُ تَعَالٰی عَنْہُ په خُلفائے راشدين (يعني حضرت سَيِّدُنَا ابوبکر صَدِيق، حضرت
سَيِّدُنَا عُمر فاروق، حضرت سَيِّدُنَا عثمان غني او حضرت سَيِّدُنَا عَلِيّ المُرْتَضٰی
رَضِیَ اللّٰهُ تَعَالٰی عَنْہُمْ اجمعين) کښ دریم خليفه دې. د هغوئي رَضِیَ اللّٰهُ تَعَالٰی عَنْہُ کُنِيتَ
”أَبُو عَمْرٍو“ او لقب جامعُ الْقُرْآن دې او يو لقب ئې ”ذُو الثَّوَرَيْنِ“
(يعني دوه ثورونو والا) ھم دې ځکه چہ د اللّٰه تَعَالٰی نور خوږ مَدَنِي
حبيب صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم پرله پسې خپلې دوه شهزادگي د حضرت سَيِّدُنَا
عثمان غني رَضِیَ اللّٰهُ تَعَالٰی عَنْہُ په نِکاح کښ ورکړي وې. ۷

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د چا په خوا کښې چه زما ذکر اوشو او هغه په ما درود پاک او نه لوستو تحقیق هغه بد بخته شو. (ابنِ سُنَّی)

نور کی سرکار سے پایا دو شالہ نور کا

ہو مبارک تم کو ذوالنورین جوڑا نور کا (حدائقِ بخشش شریف)

د شعر ترجمہ: د نور والا سرکار صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم پرله پسې خپلې دوه لونږه مبارکې درکړې، اے ذوالنورین [يعني د دوه نورونو والا (عثمانِ غني رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ)] تاسو ته د نور جوړې مبارکه شي.

هغوئې رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ د اسلام د شروع کیدو سره اسلام قبول کړې وو، هغوئې رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ ته ”صاحبِ الهجرةین“ (يعني د دوه هجرتو والا) هُم وائی ځکه چه هغوئې رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ مخکښ حبشه ته او بیا مدينې مُنَوَّرې ته هجرت کړې وو.

دوه ځله ئې جنت په بיעه واخستو

امير المؤمنين حضرت سيدنا عثمان غني رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ په خپل ژوند کښې د نبی رحمت تاجدارِ نبوت صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم نه دوه ځله جنت په بיעه واخستو، يو پيره ئې په ”بیر رومه“ اخستلو چه د يو يهودي نه ئې په بיעه واخستو او د مسلمانانو د څښلو د پاره ئې وقف کړو او په دويم ځل د ”جيشِ عسرت“ په موقع. په ”سَنَنِ تَرْمِذِي“ کښې دي: د حضرت سيدنا عبد الرحمن بن حباب رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ نه روايت دې چه زه د حُضُورِ پاك صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم په دربار کښې حاضر ووم او حُضُورِ انور صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم صحابۀ کرامو عَلَیْہِمُ الرِّضْوَانُ ته د ”جيشِ

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چہ پہ ما باندې لس ځلہ سحر او لس ځلہ ماہنام دُرود پاک اولوستل د قیامت پہ ورځ بہ هغه تہ زما شفاعت نصیب کیري. (مَجْمَعُ الرِّوَايِد)

عُسرَت“ (يعني د غزوة تبوك) د تیاری د پاره ترغیب ورکولو. حضرت سَيِّدُنَا عُثْمَانُ بْنُ عَفَّان رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ پاڅیدلو او عرض ئي اوکړو: يَا رَسُولَ اللہ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د کتو او نور متعلقہ سامانہ سره سل اوبنان زما په ذِمَّہ دي. حُضُورِ انور صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم صَحَابَةُ کِرَامٍ عَلَیْہِمُ الرِّضْوَانُ تہ بیا ترغیباً ارشاد اوفرمائلو نو حضرت سَيِّدُنَا عُثْمَانُ غني رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ بیا پاڅیدلو او عرض ئي اوکړو: يَا رَسُولَ اللہ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم! زه د پوره سامانہ سره دوه سوه اوبنان د حاضرولو ذِمَّہ واري اخلم. د دواړو جهانو سُلطان صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم صَحَابَةُ کِرَامٍ عَلَیْہِمُ الرِّضْوَانُ تہ بیا ترغیباً ارشاد اوفرمائلو حضرت سَيِّدُنَا عُثْمَانُ غني رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ بیا عرض اوکړو: يَا رَسُولَ اللہ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم! زه سره د سامانہ درې سوه اوبنان په خپله ذِمَّہ قبلووم.

راوي فرمائي: ما اولیدلو چه د مدينې تاجدار، په غیو خبردار صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د منبر نه بنکته تشریف راوړو او دوه ځلہ ئي اوفرمائيل: ”د نن نه پس چه عثمان (رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ) هر څه کوي په هغې باندې هيڅ مُوَآخِذَه (يعني تپوس) نشته.“ (ترمذی ج ۵، ص ۳۹۱، حدیث ۳۷۲۰)

اِيَّامُ الْأَسْحِيَاءِ! کړدو عطا جذبه سخاوت کا!

نکل جائے ہمارے دل سے حُبِ دولت فانی

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْ مُحَمَّدٍ

فرمانِ مُصطَفٰے صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: پہ ما باندې دُروُد شریف کثرت کوئ بیشکہ دا ستاسو دپارہ پاکي ده۔ (أَبُو یَعْلٰی)

۹۵۰ اوبنان او پنخوس اسونه

خوبرو خوبرو اسلامي ورونرو! نن صبا دا ليدلي شوي دي چه حُئي خلق نورو ته اوگوري نو په جذباتو کنس راشي او د چندې د پاره خپل نوم اوليکي خو چه کله د ورکولو وخت راشي نو هغوئي ته ورکول گران شي تر دې چه بعضې خو ئې بيا نه ورکوي! خو قربان شم د عثمانِ غني رَحِمَہُ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ د سخاوت نه چه هغوئي رَحِمَہُ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ د خپل اعلان نه ډيره زياته چنده وړاندې کړه، مُفَسِّرِ شَہِیرِ حَکِیمِ الْأُمّتِ حضرت مُفتي احمد يار خان رَحِمَہُ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ د دې حديث نه لاندې فرمائي: ياد ساتئ چه دا خو د هغوئي اعلان وو خو د حاضرولو په وخت کنس هغوئي ۹۵۰ اوبنان، پنخوس اسونه او ۱۰۰۰ اشرفئ وړاندې کړې، بيا وروسته ئې لس زره اشرفئ نورې وړاندې کړې. (مُفتي صاحب نور فرمائي) خيال اوکړئ چه هغوئي رَحِمَہُ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ وړومي ځل د سلو اعلان اوکړو، په دويم ځل ئې د سلو اوبنانو نه علاوه د نورو دوه سوو او په دريم ځل ئې د نورو درې سوو يعني ټول ئې د شپږو سوو اوبنانو (وړاندې کولو) اعلان کړې وو. (مِرَاۃُ الْمَنَاجِيح، ج. ۸، ص. ۳۹۵)

مجھے گر مل گیا بحر سخا کا ایک بھی قطرہ
مرے آگے زمانے بھر کی ہوگی بچ سلطانی

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د چا په خوا کښې چه زما ذکر اوشو او هغه په ما درود پاک او نه لوستو هغه په خلقو کښې ډیر زیات کنجوس (شوم) دي. (الترغیب والترہیب)

ما ته که راکړې شي يوه ذرّہ د هغوئي د سخا

نوبيا به نه کووم پرواه د زمانې د بادشاهي

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

د خیر د کارونو د پاره عطیات [يعني چنده] جمع کول سُنَّت دي

خوږو خوږو اسلامي ورونو! بعضې نادان خلق د ديني کارونو د

پاره چنده کول بده گنځي او د دې نه منع کول کوي، ياد ساتئ! بې

وجه د دې کار خیر نه منع کول شرعاً ناجائزه دي [په دې باره کښې] په

فتاوی رَضَوِيَّة جلد ۲۳ صفحه ۱۲۷ کښې زما آقا اَعْلٰی حضرت اِمَام

اَهْلِ سُنَّت، مولانا شاه اِمَام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللہِ تَعَالٰی عَلَیْہِ د يو سوال په جواب

کښې ارشاد فرمائي: د خیر د کارونو د پاره د مسلمانانو نه داسې چنده

غوښتل بدعت نه دې بلکه د سُنَّت نه ثابت دي، خوځ چه د دې نه

منع کول کوي (هغوئي) په مَنَاءِ لِتَخْيِرِ مُعْتَدٍ اَتَيْم (سپار ۲۹، اَلْقَلَم: ۱۲) (مفهوم)

ترجمه کنز الایمان: د بنیگړې نه ډیر منع کوونکې د حده تیریدونکې کنهگار

کښې داخل وي. د حضرت سَيِّدُنَا جَرِير رَحْمَتِ اللہِ تَعَالٰی عَلَیْہِ نه روايت دې، څه

(حضرات) بنېې بلې، لُوڅ [يعني برېښې] بدن، صرف يو څادر د کفن د

قميص په شان خیرلې او په غاړه کړي د حُضُورِ اَقْدَس صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم

په خدمت کښې حاضر شو، حُضُورِ انور صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم چه د هغوئي

مُتَحَاجِي (يعني غړيې) اوليدله نو د مخ مُبَارَك رنگ ئې بدل شو.

فَرَمَانِ مُصْطَفٰے صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: خوک چه په ما دَ جُمعې په ورځ درود شریف لولي
زه به د قیامت په ورځ د هغه شفاعت کووم. (کنز العمال)

بِلال (رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰی عَنْہُ) ته ئې د اذان حُکم اوکړو، د نمانځه نه پس ئې
خُطبه او فرمائيله، د آيت د تلاوت کولو نه پس ئې ارشاد
او فرمائيلو: ”خوک د په خپله اشرفی صَدَقَہ اوکړي، خوک په روپي،
خوک په کپړه، خوک په خپلو لږو غنمو، خوک په خپلو لږو چوهارو،
تر دې پورې ئې او فرمائيل: اگر که نیمه چوهاره.“ په دې ارشاد
مبارک اوریدو یو انصاري (رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰی عَنْہُ) د روپو خلته راوړه چه د هغې په
راوړلو د هغوئي لاسونه سترې شو، بیا خلقو پرله پسې صَدَقَات راوړل
شروع کړل، تر دې چه دوه ډیري د خوراک او د کپړو جوړ شو تر
دې چه ما اولیدل چه د رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم مخ مبارک د
خوشحالی نه د گندن (يعني خالصو سرورزو) په شان اوځلیدو او ارشاد
ئې او فرمائيلو: ”خوک چه په اسلام کښ کومه یوه ښه لار را اوباسي
[يعني شروع کړي] د هغه د پاره د هغې ثواب دې او د هغه نه پس چه
خومره خلق په هغه لار عمل کوي د ټولو ثواب د هغه (ښې لارې
وېستونکي) د پاره دې بغیر د دې نه چه د هغوئي (يعني د عمل کوونکو)
په ثوابونو کښ څه کمي اوشي.“ (مُسْلِم ص ۵۰۸، حدیث ۱۰۱۷) د عطیاتو [يعني چنډې]
په باره کښ د معلوماتو حاصلولو د پاره د مَكْتَبَةُ الْهَدْيَيْنَه د ۱۰۷ صفحاتو کتاب ”چندے
کے بارے میں سوال جواب“ اولولئ.

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

فرمانِ مُصطَفٰے صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چہ پہ کتاب کنبں پہ ما باندې درود پاک اولیکو ترخو پورې چہ زما نوم پہ هغې کنبں وي فرستې به د هغه دپاره بخښنه غواړي. (طبراني)

د عثمان غني اتياع رسول

اميرُ الْمُؤْمِنين حضرت سيّدنا عثمان غني زبردست عاشقِ رسول بلکه د عشقِ مُصطَفٰی عَمَلِي نمونه وو په خپلو اقوالو او افعالو [يعني کارونو او خبرو] کنبں به ئې د الله تَعَالٰی د مَحْبُوب صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم په سُنَّتو او اداگانو زبردست عمل کولو. لکه څنگه چہ يوه ورځ عثمان غني رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ د جُمَات په دروازه کنبں کښيناستلو او د چيلی [يعني بيزې] د مخکښنې ښې غوښه ئې را اوغوښتله او اوښې خوړله او د تازه اودس کولو نه بغير ئې نمونځ ادا کړو بيا ئې اوفرمائيل چہ رسولُ اللہ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم هُم په هُم دې ځای ناست شوې وو او هُم دا ئې خوړلي وه او هُم داسې ئې کړي وو. (مُسْنَدُ اِمَامِ اَحْمَد ج ۱، ص ۱۳۷، حديث ۴۴۱)

حضرت سيّدنا عثمان غني رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ يوه ورځ اودس کولو او مُسکې شو! خلغو [د مُسکي کيدو] د وجهې تپوس اوکړو نو اوښې فرمائيل: ما يو ځل سرکارِ نامدار صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم په هُم دې ځای باندې د اودس کولو نه پس په مُسکي کيدو ليدلي وو.

(اَيْضاً ص ۱۳۰، حديث ۴۱۵، مُلَخَّصاً)

وَضُو کرکے خنداں ہوئے شاہِ عثمان کہا: کیوں تَبُّم بھلا کر رہا ہوں؟

جوابِ سَوَالِ مُخَاطَب دیا پھر کسی کی ادا کو ادا کر رہا ہوں

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چہ پہ ما باندې د جُمعې نہ ورځ 200 ځلہ دُرُود شریف اولوستل د هغه د دوو سوو کالو کناھونہ به معاف شي. (کُنُزُ الْعُمَال)

اودس نه پس مُسکې شو شاه عثمان وئیلې خبر ئې زه ولې مُسکا کوومه
د خپل سوال جواب ئې ورکړو پخپله زه د چا ادا، ادا کوومه
صَلُّوا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَی مُحَمَّد

په خوراک کښ مټالي سادګي

د حضرت سَيِّدُنَا شُرْحِبِيل بن مُسْلِم رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ نه روايت دې چہ اميرُ
المُؤْمِنين حضرت سَيِّدُنَا عثمان غني رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ به خلقو ته د مالدارانو په
شان خوراک ورکولو او پخپله به کور ته لاړو په سِرکه او زيتون به ئې
گزاره کوله. (الزُّهْد لِلَامَامِ أَحْمَد ص ۱۵۵ حديث ۶۸۴)

کله ئې ښې لاس شرم گاه ته نه وولګولي

اميرُ الْمُؤْمِنين حضرت سَيِّدُنَا عثمان غني رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ فرمائي: په کوم
لاس چہ ما د رَسُولُ اللہ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم په لاس مُبارک بَيَعَت کړې
وو هغه (يعني ښې لاس) بيا ما کله هُم خپلې شرم گاه ته نه دې لګولي.
(ابن ماجه ج ۱ ص ۱۹۸ حديث ۳۱۱)

حضرت سَيِّدُنَا عثمان غني رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ فرمائي: ”په اللہ تَعَالٰی مې د
قَسَم وي! ما نه د جاهليّت په زمانه کښ بدکاري کړي وه او نه د
اسلام قبلولو نه پس. (حِلْيَةُ الْأَوْلِيَاء ج ۱ ص ۹۹)

په بنده کمره کښ هم ډيره زياته شرم و حيا

حضرت سَيِّدُنَا حسن بصري رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ د اميرُ الْمُؤْمِنين حضرت سَيِّدُنَا
عثمان غني رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ د ډيرې زياتې شرم و حيا په باره کښ فرمائي:

فرمانِ مُصطَفٰے صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چہ پہ ما باندې يو ځل دُرُود شريف اولوستو الله عَزَّوَجَلَّ به په هغه باندې لس رحمتونه را ليري او د هغه په اعمال نامه کښ به لس نيکي لري. (ترمذي)

”که هغوئي رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰی عَنْهُ به په يوه کوټه کښ وو او د هغې دروازه به هم بنده وه نو بيا به ئې هم د لامبلو د پاره جامې نه وِستلي او د حيا په وجه به ئې ملا نه نيغوله.“ (حليَّةُ الْأَوَّلِيَّاء ج ۱، ص ۹۴ حديث ۱۵۹)

هميشه به ئې روژې نيولي

اميرُ الْمُؤْمِنين حضرت سَيِّدنا عُثمانِ غني رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰی عَنْهُ به هميشه نفلي روژې نيولي او د شپې په اولنۍ حصّه کښ به ئې آرام کولو او په باقي شپه کښ به ئې قيام (يعني عبادت) کولو. (مُصَنَّفُ ابْنِ أَبِي شَيْبَه ج ۲، ص ۱۷۳)

خادم ته به ئې تکليف نه ورکولو

د هغوئي رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰی عَنْهُ د عاجزۍ دا حال وو چه د شپې به کله تَهَجُّد ته راپاڅيدلو او بل څوک به نه وو راپاڅيدلې نو پخپله به ئې د اوداسه [د اوبو وغيره] بند وېست کولو او څوک به ئې نه راپاڅولو او د چا په خوب کښ به ئې خلل نه اچولو. هغه داسې چه اميرُ الْمُؤْمِنين حضرت سَيِّدنا عُثمانِ غني رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰی عَنْهُ به چه کله د شپې د تَهَجُّد د پاره راپاڅيدلو نو د اوداسه اوبه به ئې پخپله راغستلي. چا ورته عرض اوکړو چه تاسو ولې تکليف کوئ خادم ته حُکم کوئ. اوئې فرمائيل: نه شپه د هغوئي ده په هغې کښ آرام کوي. (ابن عَساکر ج ۳۹ ص ۲۳۶)

فرمانِ مُصطَفٰے صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: خوک چه په ما دَجْمَعِي په ورځ درود شریف لولي زه به د قیامت په ورځ د هغه شفاعت کووم. (کنز العمال)

د لرگو کیدې ئې راغستې وو او راروان وو!

امیرُ الْمُؤْمِنین حضرت سیدنا عثمانِ غني رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ یوه ورځ د خپل باغ نه د لرگو کیدې راغستې وو او راروان وو حالانکه ډیر غلامان هم موجود وو. چا ورته عرض اوکړو چه تاسو د لرگو دا کیدې په خپل غلام ولې نه وړلو؟ اوئې فرمائیل: پرې وړلې مې شو خو زه د خپل نفس ازمینیت اخلم چه هغه د داسې کولو نه عاجزه شوې خو نه دې یا دا ناخوښه خو نه گنړي! (الْبَيْع ص ۱۷۷)

ما ستا غوړ تاو کړې وو

حضرت سیدنا عثمانِ غني رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ خپل یو غلام ته او فرمائیل: ما یو ځل ستا غوړ تاو کړې وو ځکه ته زما نه د هغې بدله واخله.
(الرِّیَاضُ النَّصْرَةُ، ج ۳ ص ۴۵)

د قُبر په لیدلو به عثمانِ غني ژړلو

امیرُ الْمُؤْمِنین حضرت سیدنا عثمانِ غني رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ به د قطعي جَنَّتِي کیدو باوجود هم د قُبر د لیدلو په موقع خپلې اوبسکې نه شوي اودرولې چنانچه د دعوتِ اسلامي د اشاعتي ادراې مَكْتَبَةُ الْمَدِیْنَةِ چاپ شوې د ۶۹۵ صفحو کتاب ”الله والوں کی باتیں“ (جلد اوّل) په صفحه ۱۳۹ کښ دي: امیرُ الْمُؤْمِنین حضرت سیدنا عثمانِ غني رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ به چه کله

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: دَچا پہ خوا کنبں چہ زما ذکر اوشو او هغه پہ ما درود پاک اونه وٹیلو تحقیق هغه بدبختہ شو۔ (ابن سنی)

د کوم یو قبر خوا ته اودریدو نو دومره به ئی ژړل چہ په اوبنکو به د هغوی رَحْمَی اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ کیره مبارکه لمدہ شوہ۔ (ترمذی ج ۴، ص ۱۳۸ حدیث ۲۳۱۵)

..... نوزه به دا خونووم چہ هیرې شم

حضرت سَيِّدُنَا عثمان غنی رَحْمَی اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ فرمائی: ”که زه د جَنَّت او دوزخ د مینځه اودرولې شم او ما ته دا نه وي معلومه چہ ما ته به کوم طرف ته د تللو حُکم کیري نوزه به دا خونووم چہ زه هیرې شم، د دې نه مخکس چہ ما ته یو طرف ته د تللو حُکم راکړې شي.“ (الْمُهَذَّبُ لِمَا رَوَاهُ أَحْمَدُ ص ۱۵۵ حدیث ۶۸۶)

د قطعي جَنَّت کیدو باوجود د الله تَعَالٰی د یرې د غَلْبې په وجه هغوی دا فرمائیلي دي. په دې ارشاد کنب د الله تَعَالٰی د پټ تدبیر نه د یریدلو اِظهار دې چہ چرې داسې اُو نه شي چہ ما ته د جَنَّت په حَای جَهَنَّم ته د تللو حُکم راکړې شي! حُکۀ ئې د دوزخ د عذاب د یرې په وجه هیرې کیدل خوښ کړل.

کاش! ایسا ہو جاتا خاک بن کے طیبہ کی

مصطفیٰ کے قدموں سے میں لپٹ گیا ہوتا

(وسائلِ بخشش شریف ص 257)

کاش چہ زه جوړ شوې وې خاورې د طیبہ

او د مُصطَفٰی په قدمونو زه وې قُربان شوې

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: خوک چه په ما دَجُمعی په ورځ درود شریف لولي زه به د قیامت په ورځ د هغه شفاعت کووم. (کنز العمال)

د آخرت فکر په زړه کښ نور پیدا کوي

حضرت سیدنا عثمان ابن عفان رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ فرمائي: د دُنیا فکر په زړه کښ تیاره او د آخرت فکر پکښ نور پیدا کوي. (المنتهات ص:۴)

په عثمان غني باندې کرم

خوږو خوږو اسلامي ورونرو! د مَكِّي مدینې سلطان صَلَّى اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم په جامع القرآن، حضرت سیدنا ابن عفان رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ باندې بیحد او بې انتہا مهربانه وو، په دې باره کښ یوه واقعه اوگورئ، هغه داسې چه حضرت سیدنا عبدالله بن سلام رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ فرمائي چه په کومو ورځو کښ باغیانو د حضرت سیدنا عثمان رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ د کور مبارک نه گیره تاو کړي وه، او د هغوئ کور ته ئې د اوبو یو خاڅکې هم نه پرېښودو او حضرت سیدنا عثمان غني رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ د ډیرې تندې نه بیتابه وو. زه د ملاقات کولو د پاره حاضر شوم نو هغوئ رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ په هغه ورځ روژه نیولي وه. زه ئې چه اولیدم نو اوئې فرمائیل: اے عبدالله بن سلام (رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ) ما نن شپه تاجدارِ مدینه صَلَّى اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم په دې روشن دان کښ اولیدلو، سلطانِ مدینه صَلَّى اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم ډیر زیات د مهربانئ په انداز کښ اوفرمائیل: ”دې خلقو په تا اوبه بندې کړي دي او ته ئې د تندې نه بیقراره کړې ئې؟“ ما عرض

فرمانِ مُصطَفی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: پھ ما باندې د درود شریف کثرت کوی بیشکھ دا ستاسو دپاره پاکي ده. (أَبُو یَحٰی)

اوکړو: آو جي [يا رَسُولَ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم!] نو فوراً سردار د مدینې صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د اوبو یوه بوقه زما طرف ته رازورنده کړه چه هغه د اوبو نه ډکه وه، زه په هغې موړ شوم او اوس دا وخت هُم د هغه اوبو یخوالې د خپلې سینې په دواړو طرفونو او د دواړو اُوکو د مینځه محسوسوم. بیا رَسُولِ کریم رَعُوْفٌ رَحِيْمٌ صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم ما ته وفرمائیل: **اِنْ شِئْتَ نُصِرْتَ عَلَيْهِمْ وَاِنْ شِئْتَ اَفْطَرْتَ عِنْدَنَا** ”يعني که ته غواړې نو چه د دې خلقو په مقابله کښ ستا امداد اوکړم او که ته غواړې نو راشه زمونږ په خوا کښ روژه ماته کړه.“ ما عرض اوکړو: يا رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم ستاسو په دربارِ مبارک کښ حاضریدل او هلته روژه ماتول ما ته زیات خوښ دي. حضرت سَيِّدُنَا عَبْدُ اللّٰهِ بن سلام رَحِمَهُ اللّٰهُ تَعَالٰی عَنْهُ فرمائي چه زه د هغې نه پس رُخصت شوم او بیرته لارم او په هُم هغه ورځ باغيانو هغه رَحِمَهُ اللّٰهُ تَعَالٰی عَنْهُ شهید کړو.

(کتابُ البنامات مع موسوعة الامام ابن أبي الدنيا ج ۳، ص ۷۴، رقم ۱۰۹)

حضرت سَيِّدُنَا جلالُ الدِّينِ سَيُّوْطی رَحِمَهُ اللّٰهُ تَعَالٰی عَنْهُ نقل کوي چه حضرت عَلَّامه ابنِ باطيش رَحِمَهُ اللّٰهُ تَعَالٰی عَنْهُ (وفات ۶۵۵ هجري) د دې نه هُم دا مطلب اخلي چه (د سرکارِ مدینه صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د دیدار والا) داواقعہ په خوب کښ نه بلکه د بیدارۍ په حالت کښ پښه شوي وه.

(الحاوی للفتاوی للسیوطی ج ۲ ص ۳۱۵)

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: خوک چہ پہ ما باندې پہ ورځ کښ 50 ځله درود پاک اولوي د قیامت پہ ورځ به زه د هغه سره مُصافَحَہ کووم (یعنې لاس مِلَاوُوم). (ابنِ بشکوال)

کئی دن تک رہے محصور ان پر بند تھا پانی

شہادتِ حضرت عثمان کی بے شک ہے لاثانی

د شعر ترجمہ: حضرت عثمان غنی رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ ڊیرې ورځې د باغبانو په گیره کښ وو، اوبه ئې پرې هم بندې کړې وې، د هغوئې شہادت یې مثاله وو.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

د بي وسو مددگار دې زمونږه نبی

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! د دې حکایت نه معلومه شوه چه د

مدينې سردار صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د خپل پروردگار جَلَّ جَلَالُہ په عطا [يعني په

ورکړي شوي طاقت] د عثمان غني رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ د ټولو حالاتو عِلْم لرلو، او

ورسره ورسره دا هم معلومه شوه چه زمونږه مَکِّي آقا صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم

د بي وسو مددگار هُم دې ځکه خوئې او فرمائيل: اِنْ شِئْتَ نُصِرْتَ عَلَيْهِمْ

”يعني که ته غواړې نو چه د دې خلقو په مقابله کښ ستا مدد اوکړم.“

غزودو کو رضا مژده دتج که ہے

بيکيوں کا سہارا ہمارا نبی (حدائقِ بخشش شریف)

زیرې واوروه غمژنو ته رضا دا د بي وسو مددگار دې زمونږه نبی

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

ويني توڻيول نامنظور

د حضرت سَيِّدُنَا عثمان غني رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ د بيمثاله صبر او برداشت

نه قربان شم! شہادت ئې قبول کړو خو په مدينه مُتَوَرَّه کښ ئې د

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د جُمعِي پہ شپہ او د جُمعِي پہ ورځ په ما باندې د دُرُود کثرت کوي،
خوک چه داسې کوي د قیامت په ورځ به زه د هغه شفاعت کونکې او گواه جوړېږم. (شُعَبُ الْاِيْمَان)

مسلمانانو وینې توئیول خوښ نه کړل. د هغوئي د کور مبارک نه گیره
تاو کړې شوي وه او اوبه پرې بندې کړې شوي وې. ځان قربانوونکي
د هغوئي کور مبارک ته راغلل او د باغيانو سره د جنگ کولو اجازت
ئې اوغوبستو خو هغوئي رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْہِ د اجازت ورکولو نه انکار اوکړو
او چه کله د هغوئي رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْہِ غُلامان وسله په لاس د [جنگ کولو د]
اجازت غوښتلو د پاره حاضر شو نو ورته ئې اوفرمائیل چه: که تاسو
ما خوشحالول غواړئ نو وسلې گوزي کړئ او واوړئ! په تاسو کښ
چه هر یو غلام وسله گوزه کړي ما هغه آزاد کړو. په اللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ مې
د قَسَم وي! د وینې توئیدلو نه مخکښ زما قتل کیدل ما ته زیات
خوښ دي، د دې خبرې نه چه د وینې توئیدلو نه وروسته زه قتل
کړې شم. (نَهَايَةُ الْاَبِّ فِي فَوْنِ الْاَدَبِ لِلتَّوْبَرِي ج ۳ ص ۷) يعني زما شهادت لیکلې شوې
دې او په غیبو خبردار محبوبِ رَبِّ عَقَّار صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم ما ته دا زیرې
اورولې دې. حضرت سَيِّدُنَا عُثْمَانِ غُني رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْہِ خپلو غُلامانو ته
اوفرمائیل: ”که تاسو جنگ اوکړئ نو بیا به هُم زه شهید کیرم.“

(تُحْفَةُ اثْنَا عَشْرِيه ص ۳۲۷)

جو دل کو ضیاء دے جو مقدر کو جلا دے

وہ جلوۂ دیدار ہے عثمانِ غنی کا

چه زہ کوي مُنَوَّر او مُقَدَّر کوي روښانه

داسې ښکلې دیدار دې د عُثْمَانِ غُني

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: خوک چه په ما باندې یو ځل دُرُود اولوي اللہ د هغه د پاره یو قیراط اجر لیکي او قیراط د اُحَد د غَر هُمَره دې. (عَبْدُ الرَّزَّاق)

حَسَنَيْنِ کَرِيمَيْنِ ئې خوکې کوله

حضرت سَيِّدُنَا عَلِيُّ الْمُرْتَضَى، شیرِ خُدا كَرَّمَ اللہُ تَعَالٰی وَجْهَهُ الْكَرِيم به د حضرت سَيِّدُنَا عُثْمَانِ غُني رَحِمَی اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ سره بیحدہ مَحَبَّت کولو. چه حالات ورته نازک ښکاره شو نو خپل دواړه شهزادگان حَسَنَيْنِ کَرِيمَيْنِ يعني امام حَسَن او امام حُسَيْن رَحِمَی اللہُ تَعَالٰی عَنْہُمَا ته ئې اوفرمائيل: ”تاسو دواړه خپلې ثورې واخلي او د حضرت سَيِّدُنَا عُثْمَانِ غُني رَحِمَی اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ دروازې ته اودرېږئ او خوکې کوی. چه کله قضائے الٰہی جَلَّ جَلَالُہُ غالبه راغله او حضرت سَيِّدُنَا عُثْمَانِ غُني رَحِمَی اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ شهيد شو نو حضرت سَيِّدُنَا عَلِيُّ الْمُرْتَضَى رَحِمَی اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ ډیر زیات خفه شو او اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ ئې اووئیلو.

خدا بهی اور نبی بهی خود علی بهی اُس سے ہیں ناراض

عَدُوْنِ کا اُٹھائے گا قِیامت میں پریشانی (وسائلِ بخشش)

اللہ، نبی او علی هم دې ناراضه د هغه نه

دُښمن د هغه به وي په قیامته کښ پریشانه

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

گستاخه کس شادو جوړ شو

خوږو خوږو اسلامي وروڼو! د صَحَابَةِ کِرَام عَلَیْہِمُ الرِّضْوَان سره بُغض او

دُښمني ساتل په دواړو جهانو کښ د نُقصان او خسارې سبب دي. په

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: دَ چا پہ خوا کنبں چہ زما ذکر اوشو او هغه پہ ما درود پاک اونه وئیلو تحقیق هغه بدبخته شو۔
(ابن سنی)

دې باره کنبں حضرت عارفِ بِاللّٰهِ سَيِّدُنَا نُورُ الدِّينِ عَبْدُ الرَّحْمٰنِ جَامِي رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْہِ په خپل مشهور کتاب ”شَوَاهِدُ النُّبُوَّة“ کنبں نقل کوي چه درې کسان د يَمَن په سفر روان شو په هغوئې کنبں يو کوفي (يعني د کوفې اوسيدو والا کس) وو، هغه د شَيْخَيْنِ گريمين (يعني د حضرت سَيِّدُنَا ابوبکر صَدِيق او حضرت سَيِّدُنَا عُمر رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰی عَنْهُمَا) گُستاخه وو، هغه ته نصيحت اوکړې شو خو هغه [د گُستاخۍ نه] نه قلاريدو. چه کله هغه درې واړه يَمَن ته نزدې اورسيدل نو په يو خائ کنبں ئې دمه اوکړه او اوده شو. چه کله د روانيدو وخت راغې نو په هغوئې کنبں دوه کسان پاخيدل او اودسونه ئې اوکړل او بيا ئې هغه گُستاخه کوفي راپاخولو. هغه چه راپاخيدو نو وئيل ئې افسوس! زه ستاسونه په دې مَنزل کنبں وروسته پاتې شوم، تاسو زه رسا هغه وخت راپاخولم چه کله رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم زما سر ته تشریف راوړې وو او ارشاد ئې فرمائيلو: ”اے فاسِق! اللّٰهُ تَعَالٰی فاسِق ذليله کوي او خواروي، په هُم دې سفر کنبں به ستا شکل بدل شي.“ چه کله هغه گُستاخه د اوداسه د پاره کنبيناستو نو د هغه د بنپو گوتې ورايدل شروع شو، بيا د هغه دواړه بنپې د شادو د بنپو په شان شوې، بيا د زنگونو پورې د شادو په شان شو، تر دې چه د هغه ټول بدن د شادو په شان شو. د هغه گُستاخه کس ملگرو هغه اونيولو او د اونبں په کته پورې ئې اوتړلو

فَرَمَانِ مُصْطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: کلہ چہ تاسو پہ رسولانو دُرُود لولئ نو پہ ما باندې ئې ہم لولئ، بیشک زہ د ټولو جہانونو د رب رسول یم۔ (جَمْعُ الْجَوَامِيعِ)

او د خپل منزل په طرف روان شو. د نمر پریوتو په وخت کښ هغوئ یو داسې ځنګل ته اورسیدل چہ هلته څہ شادوګان راجمع شوي وو، چہ کلہ هغه، هغه شادوګان اولیدل نو بې قراره شو او د رسی نه ئې ځان خلاص کړو او لاړ د هغوئ سره یو ځای شو. بیا ټول شادوګان د دوئ خو اته راغلل نو دوئ اویریدل خو هغوئ دوئ ته هیڅ تکلیف ورنکړو او هغه د شادو په شان ګستاخه د دې دواړو خوا ته کښیناستو، دوئ ته ئې کتل او اوبنکې ئې بهیدلي. یو ساعت پس چہ کلہ شادوګان روان شو نو هغه هم د هغوئ سره لاړو. (شَوَاهِدُ النُّبُوَّةِ، ص ۲۰۳)

ہم اُن کی یاد میں دھوئیں پچائیں گے قیامت تک

پڑے ہو جائیں جل کے خاک سب اعدائے عثمانی (وسائل بخشش ص 498)

عثمان غني به مونږ يادوو په شوق تر قيامته

خاورې د شي په سوزيدو دښمنان د هغه

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! تاسو اولیده چہ د شېخین ګریمین

ګستاخه کس شادو جوړ شو. الله تعالی بعضې بعضې کسانو ته په دې

دُنیا کښ هم داسې سزا ورکوي او د خلقو د پاره ئې د عبرت نمونه

جوړوي، د دې د پاره چہ خلق اویرېږي او د ګناهونه او ګستاخ نه توبه

اوکړي، الله تعالی د مونږه د صحابه کرام او اهل بیت عظام عَلَیْهِمُ الرِّضْوَانُ سره

محبت کونکي لري.

فرمانِ مُصطَفٰے صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: پہ ما باندی پہ دُرود لوستو خیل مجلسونہ نہنگی کرئی خُکھ چہ ستاسو دُرود لوستل بہ د قیامت پہ ورخ ستاسو د پارہ نُور وی۔ (فردوسُ الاخبار)

ہم کو اصحابِ نبی سے پیار ہے ان شاء اللہ اپنا بیڑا پار ہے

ہم کو اہلبیت سے بھی پیار ہے ان شاء اللہ اپنا بیڑا پار ہے

مونہ لرو د صحابہ سرہ محبت **اِنْ شَاءَ اللہ** مونہ بہ یو کامیاب

ہم لرو د اہلبیت سرہ محبت **اِنْ شَاءَ اللہ** مونہ بہ یو کامیاب

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! **صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد**

پہ ایمان خاتمہ

د حضرت سیدنا عبداللہ ابنِ عمر **رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ** نہ روایت دی چہ د مدینہ تاجدار **صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم** د یوہی فتنی تذکرہ اوکڑہ او د حضرت سیدنا عثمان **رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ** د پارہ ئی او فرمائیل چہ دا بہ پہ ہغی کنبی ظُلماً شہید کرپی شی۔ (ترمذی ج ۵، ص ۳۹۵، حدیث ۳۷۲۸)

مُفَسِّرِ شَہِیْرِ حَکِیْمِ الْأُمّتِ حضرت مفتی احمد یار خان **رَحْمَۃُ اللہِ تَعَالٰی عَلَیْہِ** د دی حدیث نہ لاندی فرمائی: پہ دی ارشاد کنبی یو خو غیبی خبرونہ دی، [یعنی] د حضرت سیدنا عثمان غنی **رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ** د وفات تاریخ، د ہغوئی د وفات خائی، د ہغوئی د وفات طریقہ چہ شہید کیڑی بہ، د ہغوئی پہ ایمان خاتمہ خُکھ چہ د شہادت د پارہ د اسلام پہ حالت کنبی مرگ ضروری دی، دا دی د حُضُورِ انور **صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم** عِلْمِ غیب۔

(مُلَخَّصُ از مِرَآۃ، ج ۸، ص ۴۰۳)

جس آئینہ میں نورِ الہی نظر آئے

وہ آئینہ زُخار ہے عثمانِ غنی کا (ذوقِ نعت)

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د جمعې په شپه او د جمعې په ورځ په ما باندې په کثرت سره درود لولئ ځکه چه ستاسو دُرد په ما پيش کيږي. (طبراني)

کومه آينه کښ چه ښکاري نوري الهي
هغه آينه ده رُخسار د عثمان غني
صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

د بدنظري ورته معلومه شوه

حضرت علامه تاج الدين سبكي رَحِمَهُ اللہُ تَعَالٰی عَلَیْهِ په خپل کتاب ”طبقات“ کښ ليکي چه يو کس په لار کښ يوې ښځې ته په غلط نظر اوکتل بيا چه کله هغه د امير المؤمنين حضرت سيدنا عثمان غني رَحِمَهُ اللہُ تَعَالٰی عَلَیْهِ په خدمت کښ حاضر شو نو حضرت امير المؤمنين رَحِمَهُ اللہُ تَعَالٰی عَلَیْهِ ډير زيات د جلال [يعني غصې] په انداز کښ او فرمائيل: تاسو په داسې حالت کښ زما مخې ته راځئ چه ستاسو په سترگو کښ د زنا اثرات وي! هغه کس اووئيل چه آيا د رسول الله صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم نه پس په تاسو وحی نازلیدل شروع شوي دي؟ تاسو ته څنگه معلومه شوه چه زما په سترگو کښ د زنا اثرات دي؟ ارشاد ئې او فرمائيلو چه ”په ما وحی خو نه نازلېږي خو ما چه څه اووئيل، هغه بالکل رښتيا خبره ده. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ اللہُ تَبَارَكَ وَتَعَالٰی ما ته داسې فراست (يعني نوراني بصيرت) عطا کړې دې چه د هغې په ذريعه د خلقو د زړونو د حالاتو او خيالونو نه خبرېږم.“ (طبقات الشافعية الكبرى للسبكي ج ۲، ص ۳۲۷ وغيره)

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د ہغہ کس پوزہ د پہ خاورو خرہ شي چه د چا پہ محکبن زما ذکر اوشي او هغه په ما درود پاک او نه لولي. (ترومیزی)

په سترگو کښ ويلي کړي سيکه

خوږو خوږو اسلامي ورونړو! حضرت سیدنا عثمان غنی رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْہِ

بصیرت لرونکې او صاحبِ باطن [يعني د زړونو د حال نه خبردار] وو
حکه هغوئې رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْہِ د خپل گرامت د نظر په ذریعه د هغه کس د
سترگو نه شوي گناه اولیدله او د هغه سترگې ئې زناکارې قرار کړې.
بیشکه ناحرمې يعني د چا سره چه نکاح د همیشه د پاره حرامه نه
وي هغې ته د شرعي اجازت نه بغیر کتل ډیره غټه زړورتیا ده.
منقول دي: ”خوک چه په شهوت د کومې ناحرمې حُسن وجمال [يعني
نبأست] ته گوري د قیامت په ورځ به د هغه په سترگو کښ ويلي
شوي سيکه اچولې کيږي.“ (هدایه ج ۴ ص ۳۶۸)

د مختلفو اندامونو زنا

د الله تَعَالٰی د خوږ محبوب، مكي مَدَنِي تاجدار صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د عبرت
نه ډك فرمان دې: ”د سترگو زنا کتل، د غوږونو زنا اوریدل، د ژبې زنا
وئیل، د لاسو زنا نیول او د ښو زنا تلل دي.“ (مسلم ص ۱۴۲۸، حدیث ۲۱، ۲۶۵۷)
مُحَقِّق عَلَی الإِطْلَاق، خَاتَمُ الْمُحَدِّثِیْنَ، حضرت علامه شیخ عبد الحق مُحَدِّث
دهلوي رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْہِ د دې حدیث پاک په شرح کښ فرمائي: د سترگو
زنا بدنظري، د غوږونو زنا د بې حیائي او د حرامو د خبرو اوریدل

فَرَمَانِ مُصْطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د هغه کس پوزه د په خاورو خړه شي چه د چا په مخکښ زما ذکر اوشي او هغه په ما درود پاک او نه لولي. (تيرميني)

دي، د ژبې زنا حرامې او د بې حيايې خبرې کول دي او د ښپو زنا بدو کارونو طرف ته تلل دي. (اشعة اللبغات ج ۱ ص ۱۰۰)

سترگې به ئې د اور نه ډکې کړې شي

د بدنظري نه بچ کيدل ډير ضروري دي گني قَسَم په خُداي! د دې عذاب به خوک هم برداشت نه کړې شي. منقول دي: ”خوک چه خپلې سترگې د حرامو کتلو نه ډکوي د قيامت په ورځ به د هغه سترگې د اور نه ډکې کړې شي.“ (مُكَاشَفَةُ الْقُلُوب ص ۱۰)

د اور سلائي

فلمونه او ډرامې کتونکو او نامحرمو او آمردو ته په بد نظر کتونکو د پاره د فکر مقام دې، واورئ! واورئ! حضرت علامه ابن جوزي رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْهِ نقل کوي: د زنانه ښائست ته کتل د إبليس يو د زهرو اوبه ورکړې شوې تير دې، چا چه د نامحرمو نه د سترگو حفاظت اونکړو د هغه په سترگو کښ به د قيامت په ورځ د اور سلائي وهلي کيږي. (بَحْرُ الدُّمُوع ص ۱۷۱)

نظر په زړه کښ د شهوت ثخم گري

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! د سترگو د حفاظت هر وخت ترکیب کوی، دا آزادي مه پرېږدئ گني دا مو د هلاکت جوړې کندی ته

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: کوم خلق چه د خپل مجلس نه د الله عَزَّوَجَلَّ د ذکر او په نبي باندې د درود شریف لوستلو نه بغیر پاخیدل نو هغه د بدبوداره مُردار نه پا خیدل. (شُعَبُ الْإِيمَان)

غورزولې شي، حضرت سَيِّدُنَا عِيسَى رُوحُ اللّٰهِ عَلَیْہِ السَّلَام. ارشاد فرمائي: ”د خپل نظر حفاظت کوي ځکه چه دا په زړه کښ د شَهَوَتِ تَحْمِ گري او د فتنې د پاره هُم دا کافي دي.“ (احياءُ العلوم ج ۳ ص ۱۲۶) نبي ابنِ نبي حضرت سَيِّدُنَا يَحْيٰى بِن زَكَرِيَّا عَلَیْهِمَا السَّلَام نه تپوس اوکړې شو: د زينا شروع څه خيز دي؟ اوږې فرمائيل: ”کتل او خواهش کول.“ سپاره ۱۸ سُورَةُ النُّور آيت نمبر ۳۰ کښ د الله رَبُّ الْعِبَاد ارشاد دي:

[مفهوم] تَرْجَمَةُ كَذَّالِإِيمَانِ مسلمانانو سپرو

ته حُکم اوکړئ چه خپلې سترگې لري ښکته ساتئ او د خپلې شرم گاه حفاظت کوي دا د هغوئ د پاره ډير ستره دي، بيشکه الله ته د هغوئ د کارونو خبر دي.

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَعْضُوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ

وَيَحْفَظُوا أَرْوَاحَهُمْ ذٰلِكَ أَرْزٰى لَهُمْ

إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾

د گرامت تعريف

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! معلومه شوه چه اميرُ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سَيِّدُنَا عُثْمَانِ غني رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰی عَنْهُ صاحبِ گرامتِ صحابي وو، ځکه خو هغوئ رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰی عَنْهُ هُغه کس ته په بد نظري باندې خبردارې ورکړو. گرامت څه خيز دي؟ په دي باره کښ بلکه د اِرْهاص، مَعُونَت، اِسْتِدراج او اِهانت په تعريفاتو هم ځان پوهه کړئ. د مَكْتَبَةُ الْمَدِينَةِ چاپ شوي بهارِ شريعت جلد اول صفحه ۵۸ کښ ليک دي: ”د نبي نه چه کومه

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: خورک چہ پہ ما باندې پہ ورځ کښ 50 ځله درود پاک اولوي
د قيامت په ورځ به زه د هغه سره مُصَافَحَہ کووم (يعني لاس مِلَاوُوم). (ابنِ بشکوال)

خبره خلافِ عادت د نُبُوَّت نه مخکښ ظاهره شي هغې ته اِرْهاص وائي او که د ولي نه داسې خبره ظاهره شي هغې ته گرامت وائي او د عامو مُؤْمِنينو نه چه ظاهره شي هغې ته مَعُوْنَت وائي او د بيباکه فُجَّارو يا کُفَّارو نه چه څه د هغوئي د خواهش مطابق ظاهر شي هغې ته اِسْتِدراج وائي او که د دې خلاف ترې ظاهر شي نو هغې ته اِهانت وائي.“

علوئے شان کا کیوں کر بیاں ہواے مرے پیارے

حیا کرتی ہے تیری تو شہا مخلوق نورانی

ستا عَظَمَت پہ کومو تکو کښ بیان کړو

ستا نه کوي حیا مخلوق نُراني

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

د خپل قبر د ځای خبر ئې ورکړو!

حضرت سَيِّدُنَا اِمَام مالِک رَحِمَہُ اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ فرمائي چه اميرُ الْمُؤْمِنين حضرت سَيِّدُنَا عثمانِ غني يو ځل د مدينې مُنَوَّرې د اَدِيرې ”جَنَّتُ البَقِيع“ هغه حِصِّي ته تشریف یوړو کومې ته به چه ”حَسَّ کوکب“ وئيلې شو، هغوئي رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ هلته په يو ځای اودريدلو او اوئې فرمائيل: ”زردې ده چه دلته به يو کس خن کړې شي.“ د هغې نه لږه موده پس هغوئي رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ شهيد کړې شو او باغيانو د جنازې مبارکې داسې بې ادبي

اوکړه چه نه ئې د حُضُورِ اکرم ﷺ د رَوْضې مُبارکې خوا ته خخولو ته پریښودو او نه ئې د جَنَّتِ الْبَقِيع په هغه حصّه کښ خخیدو ته پریښودو په کوم خای کښ چه غت غت صحابه کرام عَلَیْهِمُ الرِّضْوَان دفن وو بلکه د ټولو نه جُدا په ”حَشّ گوگب“ کښ خخ کړې شو چه هلته [خخیدل] د چا په خیال کښ هُم نه وو خکه چه د هغه وخته پورې هلته یو قبر هُم نه وو. (گرامتِ صحابه ص ۹۶، الرِّیاضُ النَّصْرَة، ج ۳ ص ۴۱ وغیره)

الله سے کیا پیار ہے عثمانِ غنی کا

محبوبِ خدا یار ہے عثمانِ غنی کا (دوق نعت)

د شعر ترجمه: عثمانِ غنی د الله عَزَّوَجَلَّ سره ډیر زیات محبّت لري او د الله عَزَّوَجَلَّ

محبوب ﷺ د عثمان غنی رَضِیَ اللهُ تَعَالٰی عَنْهُ دوست دې.

د شهادت نه پس غیبی آواز

د حضرت سَيِّدُنَا عَدِي بْنِ حَاتِم رَضِیَ اللهُ تَعَالٰی عَنْهُ بیان دې چه: د حضرت سَيِّدُنَا امیرُ الْمُؤْمِنین حضرت سَيِّدُنَا عثمانِ غنی رَضِیَ اللهُ تَعَالٰی عَنْهُ د شهادت په ورځ ما په خپلو غوږو واریدل چه خوک په اوچت آواز وائی: أَبَشِّرِ ابْنَ عَقَّانَ بِرُوحٍ وَرِيحَانٍ وَبِرَبِّ غَيْرِ غَضْبَانٍ ط أَبَشِّرِ ابْنَ عَقَّانَ بِغُفْرَانٍ وَرِضْوَانٍ (یعني حضرت عثمان رَضِیَ اللهُ تَعَالٰی عَنْهُ ته د راحت او خوشبو خوشخبري ورکړه او د نه ناراضه کیدو والا ربّ تعالی د ملاقات خوشحاله کوونکې خبر ورکړه او د الله تعالی د غُفران او رِضوان (یعني د مجبسنې او رضا) خوشخبري هم ورکړه) حضرت

فرمانِ مُصطَفیٰ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: کوم کس چه په ما درود پاک لوستل هیر کړل هغه د جنت لاره هیره کړه. (طبرانی)

سَيِّدُنَا عَدِي بْنُ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائي چه ما دا آواز واوریدو نو اخوا دیکخوا مې سترگې واړولې راواړولې او شاته مې هم اوکتل خو هیڅ څوک مې او نه لیدو. (ابن عساکر ج ۳۷، ص ۳۵۵، شواهد النبوة، ص ۲۰۹)

اللَّهُ غَنِيٌّ حْدَ نِهَايَةِ انْعَامٍ وَعَطَاكِي

وہ فیض په دربار ه عثمان غنی کا (ذوق نعت)

د اللہ غني ورکړه او انعام دې بيحده

ورکړي ئې برکتونه په دربار کښ د عثمان

د خخیدو په وخت کښ د فرښتو گڼه

روایت دې چه د هغوئي جنازه یو څو جان نثارو [یعني ځان فربانوونکو] اوچته کړه او جَنَّتُ الْبَقِيعِ ته اورسیدل، قبر ئې کنستلو چه ناڅاپه په سورلو سواره ډیر گڼ شمیر کسان جَنَّتُ الْبَقِيعِ ته راداخل شو چه هغوئي ئې اولیدل نو دوئي اویریدل. هغه سورو کسانو په اوچت آواز او وئیل: تاسو بالکل مه یریرئ مونږه هم د دوئي په تدفین [یعني خخولو] کښ شریک کیدو د پاره حاضر شوي یو. دا آواز ئې چه واوریدو نو د دوئي یره ختمه شوه او په اطمینان سره ئې حضرت سیدنا عثمان بن عفان رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ دفن کړو. د آدیرې [یعني قبرستان] نه چه بیرته راغلل نو هغه صحابیانو (عَلَيْهِمُ السَّلَام) په قَسَم سره خلقو ته او وئیل چه یقیناً دا د فرښتو ډله وه. (گرامت صحابه ص ۹۹، شواهد النبوة، ص ۲۰۹ مُلَخَّصًا)

فرمانِ مُصطَفٰے صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د چا په خوا کښ چہ زما ذکر اوشو او هغه په ما درود پاک او نه لوستو تحقیق هغه بدبخته شو. (ابنِ سنی)

رُک جاکيں مړے کام حسن ہو نہیں سکتا
فیضانِ مدد گار ہے عثمانِ غنی کا (ذوقِ نعت)
خنک به نه کيږي زما کارونه اے حسن
برکتونه راسره دي د حضرتِ عثمان

گستاخه ځناور ټوټې ټوټې کړو

منقول دي چہ د حاجيانو يوه قافله مدينې مُنَوَّرې ته حاضرہ شوه.
د قافلې ټول کسان د حضرتِ اميرِ الْمُؤْمِنين حضرتِ سَيِّدُنَا عُثْمَانِ غني
رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ د مزارِ مُبارک د ديدار د پاره لارل خو يو گستاخه د سپک
نظر او بې ادبي په وجه د زيارت د پاره لار نه شو او دا بهانه ئې اوکړه
چہ مزار ډير لرې دې. قافله چہ کله خپل وطن ته بيرته تلله نو په
لاره کښ يو خوفناک ځنگلي ځناور په غريدو غريدو راغې او په هغه
گستاخه کس ئې حمله اوکړه او هغه ئې اوخيرو او ټوټې ټوټې ئې کړو!
دا يروونکې منظر ئې چہ اوليدو نو د قافلې ټولو کسانو اووئيل چہ
دا د حضرتِ سَيِّدُنَا عُثْمَانِ غني رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ د گستاخی انجام دې.

(شَوَاهِدُ النَّبُوَّة، ص ۲۱۰)

بیمار ہے جس کو نہیں آزارِ محبت

اچھا ہے جو بیمار ہے عثمانِ غنی کا (ذوقِ نعت)

بیمار دې هغه کس چہ نه لري دردِ محبت
جوړ دې هغه کس چہ بیمار دې د حضرتِ عثمان

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چه په ما باندې لس ځله سحر او لس ځله ماښام درود پاک اولوستل د قیامت په ورځ به هغه ته زما شفاعت نصیب کيږي. (مَجْمَعُ الرِّوَايِد)

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! تاسو اولیده! حضرت سیدنا عثمان غني رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ د خومره اوچتې درجې صحابي دې. د دې نه د څوک دا مطلب نه اخلي چه صرف د مزارِ مُبارک د دیدار د پاره نه تللو په وجه هغه کس هلاک شو بلکه خبره دا وه چه هغه د حضرت سیدنا عثمان غني رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ گستاخه وو او د هغوئي رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ سره په زړه کښ د دُښمنۍ ساتلو په وجه نه وو حاضر شوې.

صَدِيقِ اکبر رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ مدني آپريشن اوکړو

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! د الله و رَسُول صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم او د صحابه کرامو او د اهل بیت عِظَام عَلَیْہِمُ الرِّفْعَان د اُلفت او محبت حاصلولو د پاره د تبلیغ قرآن و سُنّت د عالمگیر غیر سیاسي تحریک دعوت اسلامي د خوشبوداره مدني ماحول سره هر وخت خپل تعلق مضبوط ساتي، هفته واره سُنّتو نه ډکه اجتماع کښ په پابندۍ سره شرکت کوي، هره ورځ د فکر مدینه په ذریعه د مدني انعاماتو رساله ډکوي او خپل ذمه دار ته ئې [د هرې مدني میاشتې په ورومي تاریخ] جمع کوي، او د دعاگانو د قبلیدو او د سُنّتو د تربیت د پاره د دعوت اسلامي د عاشقان رسول سره هره میاشت کم از کم د درې ورځو په مدني قافله کښ د سُنّتو نه ډک سفر سعادت حاصلوي او صرف یواځې نه بلکه په نورو اسلامي ورونږو هم انفرادي کوشش کوي او هغوئي هم

فرمانِ مُصطَفٰی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: پہ ما باندې د درود شریف کثرت کوئ بیشکہ دا ستاسو دپاره پاکي ده. (آبُو یَعْلٰی)

د مَدَنِي قافِلې د پاره تياروئ. راحئ! د مَدَنِي قافِلې يو خوشبوداره مَدَنِي سپرلې واورئ، په دې باره كښ د يو عاشقِ رسول بيان په خپلو الفاظو كښ د وړاندې كولو كوشش كوم: زمونږه مَدَنِي قافله ”ناكه كهارپي“ (بلوچستان، پاكستان) ته د سُنَّتو د تربيَّت د پاره حاضره شوي وه، د مَدَنِي قافِلې د يو مسافر په سر كښ څلور وړې وړې غُوتي شوي وې او د هغې په وجه به د هغه په نيم سر باندې سخت درد وو، چه كله به پرې درد راغې نو د درد طرف ته مخ به ئې تور شو او هغه به د تكليف نه داسې ارغښتلو چه چا به ورته كتلې نه شو. يوه شپه هُم دغسې هغه د درد د لاسه ارغښتلو، مونږه گولئ وركړي، د هغې سره اوده شو چه سحر راپاخيدلو نو خوشحاله خوشحاله وو. هغه اووئيل چه **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** په ما كرم اوشو، په خوب كښ راباندې سرادر د مدينې **صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم** سره د څلورو واړو يارانو **عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان** كرم او فرمائيلو، خوږ مَدَنِي آقا **صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم** زما طرف ته اشاره او كړه او حضرت سَيِّدُنَا اَبُو بَكْر صَدِّيق **رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ** ته ئې او فرمائيل: ”د ده درد ختم كړه.“ په دې خبره يار غار و يار مزار سَيِّدُنَا صَدِّيق اكبر **رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ** زما داسې مَدَنِي آپريشن او كړو چه زما سر ئې اوسپرډلو او زما د دِماغو نه ئې څلور تورې دانې را او وِستلي او اوئې فرمائيل: ”بچيه اوس به تا ته هيڅ [تكليف] نه كيږي“ د دې

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د چا په خوا کښ په زما ذکر اوشو او هغه په ما دُرود پاک او نه لوستو هغه په خلقو کښ ډیر زیات کنجوس (شوم) دې. (الترغیب والترہیب)

مدني سپرلي راوي وائي چه واقعي هغه اسلامي ورور بالکل جوړ شوي وو. د سفر نه چه بيرته راغي نو هغه دوباره ”معائنه“ اوکړه، ډاکټر حيران شو او اوښي وئيل چه: وروره عجيبه کمال دې، ستا د دماغو خلور واړه دانې غاښي شوي دي، هغه ورته په ژړا ژړا د **مدني قافلي** د سفر د برکت او د خوب تذکړه اوکړه. ډاکټر ډير زيات متاثره شو، د هغه اسپتال د ډاکترانو سره هلته موجودو دولسو کسانو د دولسو ورځو په **مدني قافله** کښ د سفر نيټونه اولیکل او ځيني ډاکترانو سمدستي د خوږ نبي **صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم** د محبت نښه، گيره مبارکه د پريښودلو نيټونه اوکړل.

هې نبي کی نظر، قافلې والو پر آؤ سارے چلیں قافلے میں چلو
یکھے سنتیں قافلے میں چلو لُوئے رَحمتیں قافلے میں چلو

د نبي دې نظر، د قافلي په مسافر
څي چه ټول لار شو، قافلو کښ لار شي
زده کړي ښکي سُنټونه قافلو کښ لار شي
رحمتونه اومومئ قافلو کښ لار شي

صَلُّوْا عَلٰی الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

(فیضانِ سُنَّت (جلد اول) ص ۵۵؛ بتغییر قلیل)

خوږو خوږو اسلامي ورونړو! د بیان په آخره کښ د سُنټو فضیلت او یو څو سُنټونه او آداب د بیانولو ثواب حاصلووم. تاجدار رسالت،

فرمانِ مُصطَفیٰ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: خوک چه په ما دَ جُمعی په ورځ درود شریف لولي
زه به د قیامت په ورځ د هغه شفاعت کووم. (کنز العمال)

شَهْنَشَاهُ نُبُوتَ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمائي: ”چا چه زما د سُنّتو سره
مَحَبَّت اوکړو هغه زما سره مَحَبَّت اوکړو او چا چه زما سره مَحَبَّت
اوکړو هغه به په جَنّت کښ زما سره وي.“ (ابن عساکر ج ۹ ص ۳۴۳)

سینه تیری سُنّت کا مدینه بنی آقا

جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

سینه مې د شي جوړه د سُنّتو مدینه خوږه آقا

جنت کښ مې خپل جوړ کړه گاونډي خوږه آقا

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

”مُصَافَحَه کول سُنّت دي“ د خوارلسو حُرُوفو

په نِسْبَت د لاس ورکولو ۱۴ مَدَنِي کَلونه

﴿۱﴾ د دوو مسلمانانو د مُلاقات په وخت کښ په دواړو لاسو مُصَافَحَه

کول يعني دواړه لاس ورکول سُنّت دي ﴿۲﴾ لاس ورکولو نه مخکښ

سلام کوئ ﴿۳﴾ د رُخصتيدو په وخت کښ هم سلام کوئ او لاس

هُم ورکولې شئ ﴿۴﴾ د نَبِيِّ مُکَرَّم صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم ارشاد مبارک دي:

”چه کله دوه مسلمانان د ملاقات کولو په وخت کښ مُصَافَحَه کوي

[يعني لاس ورکوي] او د يو بل نه د خيريت تپوس کوي نو الله عَزَّوَجَلَّ د

هغوئ په مينځ کښ سل رَحمتونه نازلوي چه په هغې کښ يو کم

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چه په کتاب کښ په ما باندې درود پاک اولیکلو ترڅو پورې چه زما نوم په هغې کښ وي فرښتي به د هغه دپاره بخښنه غواړي. (طبراني)

سَل رَحْمَتُونِه په زیاته گرم جوشی سره ملاقات کولو والا او په ښه طریقه د خپل ورور د خیریت تپوس کولو والا د پاره وي. “**اَللّٰهُمَّ** **اَلْاَوْسَطُ ج. ۵، ص. ۳۸۰، حدیث ۷۶۷۲** ﴿۵﴾ د لاس ورکولو په دوران کښ دُرود شریف لولئ، د لاسو بیلیدو نه مخکښ به مو **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** تیر شوي او راروان گناهونه او بخښلې شي ﴿۶﴾ د لاس ورکولو په وخت کښ د درود شریف وئیلو نه پس که کیدې شي دا دُعا هم لولئ: “**يَغْفِرُ اللّٰهُ لَنَا وَلَكُمْ**” (يعني الله تعالى د زمونږه او ستاسو بخښنه اوکړي) ﴿۷﴾ دوه مسلمانان چه د لاس ورکولو په دوران کښ څه دُعا کوي **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** قبلېږي به، او د لاس جدا کیدو نه مخکښ مخکښ به د دواړو بخښنه اوشي **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** ﴿۸﴾ یو بل سره مُصافحه کولو [يعني لاس ورکولو] سره دُښمني لرې کيږي ﴿۹﴾ مسلمان ته سلام کولو، مُصافحه کولو بلکه په مینه کتلو کښ هُم ثواب دې. حدیث پاک کښ دي: څوک چه خپل ورور ته د حَبَّت نه ډک نظر باندې اوگوري او د هغه په زړه کښ دُښمني نه وي نو د سترگو اړولو نه مخکښ مخکښ به د دواړو تیر شوي گناهونه معاف شي. (أيضاً ج. ۶، ص. ۱۳۱ حدیث ۸۲۵۱)

﴿۱۰﴾ چه څو ځله ملاقات کيږي هره پیره مُصافحه کولې شی ﴿۱۱﴾ نن صبا ځيني خلق د دواړه طرفه نه یو یو لاس ورکوي بلکه صرف د گوتو سروڼه د یو بل سره اولگوي، دا ټول د سُنّتو خلاف دي ﴿۱۲﴾

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چہ پہ ما باندې دَ جُمعی پہ ورځ 200 ځلہ دُرُود شریف اولوستل د هغه د دوو سوو کالو گناھونہ به معاف شي. (کُنْزُ الْعَمَالِ)

د مُصافحه کولو نه پس خپل لاس پخپله ښکلول مکروه دي. (بَهَارِ شَرِيعَت ج ۳، ص ۴۷۲) (د مُصافحه کولو نه پس خپل لاس پخپله ښکلول والا اسلامي ورونږه د خپل عادت لرې کړي) خو که د يو بزرگ سره د مُصافحه کولو نه پس د بَرَکت حاصلولو د پاره خپل لاس ښکل کړي نو کراهت نشته. څنگه چہ اعلیٰ حضرت رَحْمَةُ اللہِ تَعَالٰی عَلَیْہِ فرمائي چہ: که د چا سره ئې مُصافحه اوکړه او بيا ئې د بَرَکت د پاره خپل لاس ښکل کړو نو د منع کولو هيڅ وجه نشته، هله چہ د چا سره ئې مُصافحه کړي وي هغه د هغه کسانو نه وي د چا نه چہ بَرَکت حاصلېږي. (جَدِّ الْمِتَار، کِتَابُ الْحُظْرَةِ وَالْإِبَاحَةِ، مَقُولَهُ، ۴۵۵۱، غَيْرِ مَطْبُوعَةٍ) ﴿۱۳﴾ که د اَمَرَد (يعني ښکلي هلك يا هريو سړي) سره مُصافحه کولو کښ شهوت پيدا کېږي نو د هغه سره مُصافحه کول جائز نه دي بلکه که د کتلو سره شهوت پيدا کېږي نو بيا کتل هُم گناه ده. (دُرُ مُخْتَار ج ۲، ص ۹۸) ﴿۱۴﴾ مُصافحه کولو (يعني لاس ورکولو) وخت کښ سُنَّت دا دي چہ په لاس کښ رومال وغيره نه وي، دواړه ورغوي تش وي او د ورغوي سره ورغوي لگيدل پکار دي. (بَهَارِ شَرِيعَت ج ۳، ص ۴۷۱)

په زرگاؤ سُنْتونہ زده کولو د پاره د مَكْتَبَةُ الْمَدِينَةِ دوه کتابونه (۱) د ۳۱۲ صفحو کتاب ”بهارِ شريعت“ حصه ۱۶ او (۲) د ۱۲۰ صفحو کتاب ”سُنْتين اور آداب“ هديه کړئ او اولولئ. د سُنْتو د تَرْبِيَّت يوه غوره

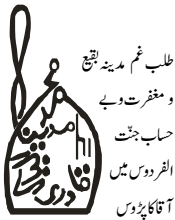
فَرَمَانَ مُصْطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چہ پہ ما باندې یو خَل دُرُود شریف اولوستو اللہ غَزَّوَجَلَّ بہ پہ ہغہ باندې لس رَحْمَتونہ را لیري او د ہغہ پہ اعمال نامہ کنب بہ لس نیکی لیکي. (تیرویزی)

ذریعہ د دعوتِ اسلامي پہ مَدَنِي قافلو کنب د عاشقانِ رسول سرہ د سُنَّتونہ ډک سفر ہم دې.

لوئے رحمتیں قافلے میں چلو سیکھنے سنتیں قافلے میں چلو
ہوں گی حل مشکلیں قافلے میں چلو ختم ہوں شامتیں قافلے میں چلو

زده کړئ ښکلي سُنَّتونہ قافلو کنب لاړ شئ
اوگتې ډير رحمتونہ قافلو کنب لاړ شئ
حل به مو شي مشکلونہ قافلو کنب لاړ شئ
شي به ختم مصيبتونہ قافلو کنب لاړ شئ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

دا رسالہ اولولئ او بل ته ئی ورکړئ

په غم بنیادئ، اجتماعاتو، غُرسونو او د میلاد په جلوسونو وغیرہ کنب د **مکتبۃ المدینہ** نه شائع شوي رسالې او د مدني کلونو پرچې تقسیم کړئ او ثواب اوگتې، خپلو گاهکونو ته په تحفہ کنب ورکولو د پاره په خپلو دکانونو کنب هم د رسالو ایښودلو عادت جوړ کړئ، د اخبار خرڅونکو یا د ماشومانو په ذریعہ په خپل چم کاوند کنب کور په کور وقفہ په وقفہ کله یوه کله بله د سُنَّتونہ ډکو رسالو رسولو په ذریعہ د نیکی دعوت عام کړئ او ډیر ثوابونہ اوگتې.

د بي روزگاري نه د خلاصيدو عمل

”يَا مُسَيِّبَ الْأَسْبَابِ“ ۵۰۰ ځله، مخکښ روستو

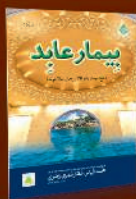
۱۱، ۱۱ ځله دُرود شريف، د ماسختن د نمانځه نه پس سر تور سر

مخ په قبله په داسې ځای کښ اوواږي چه د سر او د آسمان د

مينځه څه څپز [يعني چت يا پرده وغيره] نه وي تر دې چه په سر

خولئ [يعني تويئ] هم نه وي. اسلامي خويندې د دا احتياط لازمي

اوکړي چه څوک غير محرم ئې نه شي ليدلې.

www.dawateislami.net

MC 1286

فيضانِ مدينه محله سوداگران زړه سبزي منډئ، باب المدينه (کراچي)

UAN: +92 111 25 26 92 Ext: 1262

Web: www.dawateislami.net / E-mail: translation@dawateislami.net